

Luxembourg, 15. juli 2021

PRESSEMELDING 13/2021

Dom i sak E-14/20 *Liti-Link AG mot LGT Bank AG*

MIFID I: TILSTREKKELIG OPPLYSNING AV INFORMASJON OM TILSKYNDELSER TIL KUNDER

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Liechtensteins Høyesterett (*Fürstlicher Oberster Gerichtshof*) om tolkningen av kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 (“gjennomføringsdirektivet”) som gjennomfører europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF om organisatoriske krav til og vilkår for drift av verdipapirforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (“MiFID I”).

Saken for den anmodende domstol gjelder en forespørsel om informasjon om fordeler med økonomisk verdi betalt til LGT Bank AG (“LGT”) i forbindelse med dens forretningsforhold til en kunde. I 2018 overdro kunden alle krav som hadde oppstått ved hans forretningsforhold med LGT til Liti-Link AG for inndrivelse. Den anmodende domstol søkte veiledning om tolkningen av artikkel 26 i gjennomføringsdirektivet hva gjelder opplysninger om gebyr, provisjoner eller pengemessige goder (“tilskyndelser”).

EFTA-domstolen fant at siste ledd i artikkel 26 i gjennomføringsdirektivet, som må leses i lys av bestemmelsens første ledd og artikkel 19 i MiFID I, må tolkes slik at de viktigste vilkårene for ordninger knyttet til tilskyndelser kan gis i sammendragsform. Det er forutsatt at verdipapirforetaket før en investerings- eller tilleggstjeneste ytes klart har opplyst kunden om at slike tilskyndelser er betalt til eller mottatt fra en tredjemann; har påtatt seg å gi ytterligere detaljer etter anmodning fra kunden; og forutsatt at foretaket faktisk gjør dette. EFTA-domstolen la også til grunn at opplysning kan skje gjennom generelle eller forhåndsformulerte vilkår og betingelser. Dette krever imidlertid at hver enkelt kunde mottar informasjonen knyttet til den konkrete investeringstjeneste og at informasjonen gir kunden et tilstrekkelig grunnlag til å treffe en velfundert investeringsbeslutning. Videre fant EFTA-domstolen at slik opplysning innebærer en plikt for verdipapirforetaket til å angi klart om og når en tilskyndelse er gitt på en måte som er fyllestgjørende, nøyaktig og forståelig, før den relevante investerings- eller tilleggstjenesten ytes. En generell opplysning som bare viser til muligheten for at et verdipapirforetak muligens vil motta slike tilskyndelser fra en tredjemann er ikke tilstrekkelig. Videre fant EFTA-domstolen at vilkårene for en opplysning om tilskyndelser i sammendragsform ikke er oppfylt, hvis verdipapirforetaket påtar seg å gi ytterligere detaljer kun for en periode på tolv måneder forut for anmodningen.

Når det gjelder opplysning under første ledd i artikkel 26 punkt (b)(i) la EFTA-domstolen til grunn at dersom gebyrers eller provisjoners beløp ikke kan fastsettes, må en korrekt opplysning stille kunden i en posisjon der han kan beregne beløpet gitt til verdipapirforetaket av en tredjemann, slik at kunden blir i stand til å fatte en velfundert investeringsbeslutning.

Når det gjelder den anmodende domstols siste spørsmål, la EFTA-domstolen til grunn at EØS-retten ikke krever direkte virkning av EØS-rettens bestemmelser som ikke er korrekt gjennomført i nasjonal rett. Den nasjonale domstol er likevel forpliktet til, så langt det er mulig, å sikre EØS-rettens tilsiktede resultat ved å tolke nasjonal rett i samsvar med EØS-retten.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.